

Retrospectiva

M Horlaci

Un far în mantie de ceață
Tăișul razelor tocește
Și mării fruntea încrețește
Un vânt ivit de dimineață.

Pe boltă se deschid ferestre,
curg îngerii pe trupuri ude,
nădejdea inimii pătrunde
în verbul care mă privește.

Fierbinte până la tulpină
prin pori semnalul îl trimite
și ploaia rece de cuvinte
inundă lanuri de lumină.

În vene lutul s-a-ntărit,
mișcarea vieții încetează,
pe albul filei galopează
Doar vântul urii întetit.